

عنوان مقاله:

نقش آموزش حضوری پسا کرونا مبتنی بر روشهای فعال تدریس در یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

دومین همایش علمی پژوهشمند (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

وحید پوراصفهانای - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از مهم ترین ویژگی های نظام های آموزشی موفق، استفاده معلمان از روش های فعال تدریس در کلاسهای دراست. در کشور ما استفاده از روشهای نوین تدریس چند سالی است که در محافل تعلیم و تربیتی مطرح میشود. ولی در مرحله ی عمل کمتر از معلمان شاهد اجرای آن در کلاس هستیم. هدف این مقاله بررسی اهمیت و ضرورت روشهای فعال تدریس در آموزش حضوری پس از دوره کرونا در یادگیری دانشآموزان مقاطع مختلف تحصیلی است. در دوره ی کرونا که آموزش مجازی در قالب شبکه شاد اجرا شد، تدریسهای جذاب زیادی را از معلمان مشاهده کردیم؛ زیرا خاصیت تدریس مجازی بر تنوع و خلاقیت است. هر چند اگر تدریس معلم مبتنی بر روشهای فعال نباشد. ولی همین روشهای نوین تدریس آموزش حضوری معنای بیشتری می یابد. روش جمع آوری اطلاعات در این مقاله از نوع کتابخانه ای و این پژوهش از نوع علمی و ترویجی است. در این پژوهش اطلاعات مرتبط با موضوع به صورت کیفی و مبتنی بر مستندات، جمع آوری و مورد نقد و بررسی قرار گرفت و در پایان این بررسی به این نکته رسیدیم که در دوره پسا کرونا و در سال های تحصیلی آینده، برای جبران ویژگی های منحصرناظری این آموزش، استفاده از روشهای فعال تدریس در آموزشهای حضوری برای معلمان به یک باید تبدیل شده که شایسته است. مسئولان آموزش و پرورش بسترهای عملیاتی- شدن این مطلوب را فراهم ساخته و نیز معلمان به این مساله در کلاسهای درس به عنوان یک دغدغه توجه داشته باشند، تادانش آموزان و نظام آموزشی، خلاق تر و برتر و نیز به تبع این موفقیت در آینده، جامعه ای پیشرو در تمامی عرصه ها داشته باشیم.

کلمات کلیدی:

آموزش حضوری، پسا کرونا، روش تدریس فعال، یادگیری و دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1687504>

